

ROUŠKA

ročník 17

číslo 6/14

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 596 013 606, mobil: 736766021, email : bohumin@charita.cz

V TVÉ ZÁŘI VIDÍME SVĚTLO

Nedávno mi v knížce Eduarda Martina *Andělský kurz pomoci* padla do oka jedna zvláštní věta: „*Kdo našel tmu, našel světlo.*“ Řekl jsem si, že se s vámi o ni podělím. Nevím, jestli je nejpříhodnější k vánočnímu zamyšlení. Toužíme přece po Vánocích plných světla, po vánocích plných dojemných příběhů, bez stínu, překážek, vyrušování, starostí, obav, nouze ... zkrátka bez všeho, co by se nám mohlo stát stínem Vánoc, pokazit vánoční náladu. Zmíněnou větu uslyšel muž z jednoho příběhu knížky, když svěřoval svému moudrému dědečkovi svou bezradnost. Ten mu poradil, aby si svůj problém představil v těch nejčernějších barvách, jaké by mohl přinést. Z jednoho prostého důvodu, který děda vyjádřil onou větou: „Kdo našel tmu, našel světlo.“ Už ví, že ve tmě tak dál nelze, a začíná mu být jasná cesta z temnoty. Jen ten, kdo zakusil tmu, ví, co je skutečně světlo.

Prožíváme ty nejkrásnější svátky liturgického i občanského roku. Máme je za světlo v bídě a všednosti ubíhajícího času. Možná jsme však příliš lační světla, které vlastně světlem není. Vánoce nám mohou nabídnout víc. Mohou nás uvést do onoho vzestupu z temnoty ke světlu.

Mohou nás zastihnout bdící nad pohodlím a spokojeností života, na hlídce střežící vlastní bezstarostnost a klid, a ozářit nás zcela novým jasným pozváním: pospěšte ke Kristu, zanechte své jistoty a otevřete své srdce.

Mohou nás zastihnout u zamčených dveří v teple svého sobectví a sebevědomí, a dát postřehnout, že Ten, který přichází, žádá prostřednictvím našich bližních o přijetí a lásku.

Mohou námi otrást výkřikem nevinných dětí (často němým), které násilí vládychtivých, vědychtivých a bezohledných vytrhuje z pout lásky i života, a dát pochopit, že každý život je potřeba chránit.

Mohou dát poznat úžas pravých mudrců, radost maličkých, kterým je vírou svěřováno skryté tajemství lásky Boha k člověku.

Mohou nám pomoci objevit, kdo skutečně obdarovává – ten, kdo v daru dává sebe.

Mohou nás naplnit krásou, která zůstává a v jejímž světle jsme schopni rozlišit pravé od nepravého, podstatné od nepodstatného, pobídku andělů od našeptávání Zlého.

Mohou nás naučit šťastné vděčnosti Simeona a prorokyně Anny, jejichž modlitba a naděje po setkání se Spasitelem s věkem neumdlévala.

Mohou nás posílit láskou Svaté rodiny, tichou oddaností matky, starostlivou péčí otce, poslušností a odevzdaností dítěte.

Mohou ...

Má-li nám však zazářit pravé světlo Vánoc, neobejde se to bez toho, že si připustíme temnotu, která na nás doléhá, že ji pochopíme v těch nejděsivějších důsledcích: v podstatě hříchu = v odloučenosti od Boha, navždy. Pak také pochopíme pravé světlo Kristova příchodu.

V tvé záři vidíme světlo (Ž 36) volá žalmista. Kéž bychom také my o letošních Vánocích mohli v upřímnosti srdce opakovat toto volání: „V jasu Tvého příchodu poznáváme světlo Tvé lásky, světlo k osvětlení našich životů, světlo Tvé milosti, které nehasne a před kterým každá temnota ztrácí svou moc.“

Požehnané svátky všem a Boží světlo ať nás vede všemi dny roku 2015.

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

Abychom vánoční poselství lásky a pokoje uměli přinést i těm, kdo se cítí osamělí, opuštění a zapomenutí.

Abychom měli vždy ve svém okolí člověka, se kterým můžeme sdílet své pocity.

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- ❖ Za osamělé lidi, aby v čase Vánoc pociťovali Boží přítomnost.
- ❖ Za osoby, které úmyslně páchají zlo, aby Pán vstoupil do jejich života a našli cestu k obrácení.
- ❖ Za urovnání rodinných vztahů.
- ❖ Za Boží požehnání kněžím nově příchozím do Bohumína a okolních měst (Orlová, Dětmarovice aj.).
- ❖ Poděkování za Boží dary a milosti obdržené v uplynulém r. 2014.
- ❖ Za všechny pracovníky a uživatele Charity Bohumín.

ČAS OSLAV A PŘIPOMENUTÍ

Závěr roku je v Charitě Bohumín připomenutím vzniku našich jednotlivých služeb.

12. listopadu roku 1998 byla otevřena naše nejstarší služba domov pro seniory. Každoročně zavzpomínáme na léta minulá, na uživatele, kteří již mezi námi nejsou, na zaměstnance, kteří po nějakou dobu u nás pracovali, na věci, které se nám daří a naopak nedaří. Letos byla oslava v trochu komornějším rázu, než loni. Přivítali jsme otce ze Starobohumínské farnosti a otce Petra z Rychvaldu, který vedl mši svatou.

Úplně jinak pak vypadala dne 21. listopadu oslava třetího výročí otevření Noclehárny sv. Martina v Bohumíně – Pudlově. Společnost uživatelů se rozdělila na dvě skupinky, a to jednu, která si povídala, bavila se a jedla společně se zaměstnanci v jídelně noclehárny a

druhou skupinku těch, kteří i v tento den raději dali přednost kamarádu alkoholu a tedy utvořili skupinku „venkovní“. I oni dostali guláš, který jsme pro všechny připravili, jen museli „na čerstvém vzduchu“ vystřízlivět, aby mohli naši službu využít. Trochu nás tato situace zamrzela, ale nakonec jsme si to s ostatními klienty užili.

pracovníci CHDPS a Noclehárny sv. Martina

VÁNOČNÍ BESÍDKA VE SV. FANTIŠKU

Vánoční besídka, kterou vždy pořádáme na závěr roku pro všechny zaměstnance Charity Bohumín a uživatele sv. Františka, je pro všechny zakončením pracovního roku. Uzavíráme rok, který byl jedinečný, neopakovatelný, opět plný změn, nových uživatelů i nových životních příběhů. Charita Bohumín má v současnosti 20 stálých zaměstnanců a když přijmou pozvání pracovnice šatníků, pracovníci, kteří nám pomáhají brigádně, naši bývalí zaměstnanci, které vždy mezi sebou rádi přivítáme a uživatele, tak se nás v jídelně sv. Františka sejde kolem padesáti. Vánoční besídku jsme letos naplánovali na

čtvrtek 18. prosince. Přijemné kulise vánočních koled byl každý uživatel i zaměstnanec obdarován hezkým dárečkem. Setkání panovala přátelská atmosféra, o dobré slovo, kávičku, sladké dobroty a večeri z rukou naší paní vedoucí Hedy nebyla nouze.

Děkujeme všem zúčastněným za příjemně prožité společné chvíle, člověk cítil, že jsme v jednom duchu spolu.

*Pracovnice Charitního domu
sv. Františka*

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2015

V lednu 2015 to bude již patnáct let, co v rámci celorepublikové charitativní akce zaklepou koledníčci Tříkrálové sbírky na Vaše dveře. Chtěli bychom využít této možnosti a podat o naší sbírce více informací. Tříkrálová sbírka je od svého začátku zaměřena na pomoc lidem, kteří si sami poradit nedovedou. Jedná se o seniory, osoby bez domova, maminky s dětmi v nouzi, sociálně slabší rodiny, zdravotně znevýhodněné občany či osoby v krizových situacích.

Z loňské Tříkrálové sbírky byly uhrazeny náklady spojené s provozem Denního centra pro osoby bez přístřeší v Bohumíně a částečně financovány náklady na opravu koupelny pro uživatele. Stejně tak sbírka pomohla při rekonstrukci nevyhovující koupelny pro uživatele v Noclehárně sv. Martina. V Charitním domě pokojného stáří sv. Františka byla za část peněz ze sbírky pořízena nová telefonní ústředna, protože ta předešla již dosloužila. Zbývajících 35 procent sbírky jde, jako každý rok, na podporu celorepublikových projektů Charity České republiky a na mezinárodní humanitární pomoc. V rámci humanitární činnosti Diecezní charity ostravsko – opavské podporujeme sociálně-společenský rozvoj na Ukrajině, která daleko zaostává nad minimálním standardem evropských zemí. V roce 2014 jsme v rámci Diecezní charity ostravskou – opavské rozšířili humanitární pomoc také do Moldávie.

A malé připomenutí, jak poznáte ty pravé koledníčky.

Nemusíte se obávat toho, že by Vaši dobré vůle mohl zneužít nějaký „nepravý koledník“. Lze je totiž velmi jednoduše poznat. Jen praví koledníčci budou mít ve svých „třech darech“ cukr, jehož celý obal je potištěn logem a informacemi o Tříkrálové sbírce. Tyto cukry jsou vyrobeny speciálně na objednávku pro potřebu sbírky, může je tedy od koledníčků získat pouze dárcé příspěvku do Tříkrálové sbírky 2015. Vedoucí koledující skupinky pak má průkaz koledníka vydaný a podepsaný Mons. Františkem Václavem Lobkowiczem a pokladnička je zapečetěná a podepsaná pracovníkem městského či obvodního úřadu oblasti, ve které je koledováno.

Tříkrálová sbírka 2015 proběhne v Bohumíně, Orlové, Dolní Lutyně, Věřňovicích, Rychvaldě, Dětmarovicích a Doubravě ve dnech od 1.1.2015 do 14.1.2015.

Děkujeme Vám občanům, za to, že nejste lhostejní k potřebám dalších lidí, soucítíte s komplikovanými lidskými osudy a zůstáváte této sbírce i pro rok 2015 nakloněni.

S úctou Charita Bohumín

Hledáme koledníčky

Budeme upřímně rádi, když se připojíte jako dobrovolníci Tříkrálové sbírky a pomůžete nám s koledováním. V případě zájmu nás můžete kontaktovat na telefonním čísle 596 013 606, 736 766 021 nebo na info@bohumin.charita.cz

HISTORIE A SOUČASNOST NAŠEHO OKRESNÍHO MĚSTA KARVINÁ

Když jsem se poprvé před pár lety setkala s panem Eduardem Kulou, který je manželem vedoucí charitního šatníku paní Anny Kulové, byla jsem překvapena jeho vitalitou a úžasným optimismem. Přiznám se, že mě neustále překvapuje. Například tím, že ve svých více, než 70ti letech bravurně ovládá práci na počítači nebo svým zájmem o historii. Když začne vyprávět, je opravdu co poslouchat. A tak jsem jej požádala o pár vzpomínek ...

Karviná patřila od nepaměti až do počátku devatenáctého století k vyložené zemědělským osadám. Název obce lze odvodit od staroslovanského slova – Karw- což znamená býk a karwa znamená kráva, neboli tedy spojením Karwina je místo k pasení krav. Nejstarší pramené zmínky o městě se týkají osady Solca, kde se již od třináctého století těžila ze solných pramenů sůl a to prostým vypařováním. Polští Benediktýni, kteří kolonizující zprvu Orlovsko, se později chopili jako hospodáři, vedle zemědělství i této solné koncese, kterou si dali patentovat v listině z roku 1268. Zde se poprvé dočteme o osadě Solca. Je to nejstarší zmínka o území nynějšího města Karviné, které slavilo

v roce 2008 740 let svého trvání. V současnosti se toto místo jmenuje Karviná – Doly a nic tam nestojí. Jen kostel sv. Petra z Akantary z roku 1736, zvaný kostel šikmý, se sklonem 6,8 stupňů na jih od svislé osy, při poklesu půdy vlivem dolování uhlí o 36 metrů. I dnes se zde pořádají bohoslužby, a to poledne o nedělích.

Od poloviny 15.tého století byli držitelé obce Kitlicové – psali se Karvinští z Karwiny. Asi v 90tých letech 16.tého století kupují ves Larischové ze Lhoty. Larischové byli majitelé nejen Karviné, ale několika dalších vsí a statků v okolí. Zastávali významná postavení a funkce, nejen u těšínského dvora, ale i ve Vídni. V roce 1730 byl rodový majetek Larischů prohlášen za svobodné a samostatné panství, které se dostalo pod pravomoc knížecí. Majitelé Larischovi se stali majoritními pány a Karviná se stala vrchnostenské sídlo a důležité středisko celé oblasti.

První zmínky o dolování uhlí jsou z roku 1776. Pokyn k dolování dal Erdmann Florian Larisch. Teprve až roku 1794 se doluje na území Karviné nepřetržitě. Zhruba v polovině 19. tého století začínají vznikat jámy dnešní velikosti: Hlubina, Jindřich, Františka, Jan a Karel, z iniciativy a kapitálu rodu Larisch – Monichů. Do otevřených šachet přicházejí pracovní síly z blízkého i dalekého okolí. Z města se stává před první světovou válkou takřka dvacetitisícové město, přičemž 80% obyvatel tvořili občané polské národnosti. Poněvadž v obci byli vedle Čechů a Poláků také Němci, nastaly národnostní třetice, provávající dějiny obce až do roku 1945 a místy i později.

Karviná byla v roce 1909 povýšena na městečko – městys, v jehož znaku bylo boží oko, zkřížená hornická kladívka za zemědělské nářadí s letopočtem 1909. V roce 1924 byla Karviná povýšena na město s tímž znakem. V letech 1938-1939 bylo celé Těšínsko, včetně území města, podstoupeno polskému státu a od roku 1939 začleněno do Velkoněmecké říše. Po osvobození v roce 1945 byly důlní závody znárodněny a nastává nový život ve městě. Nesmírný rozmach dolování v nových znárodněných velkodolech Prvního máje a Čs. Armády způsobily prudkou devastaci města. Půdní poklesy šly mnohde do desítek metrů. Tak zmizela celá městská část Solca - havířské kolonie, historické budovy jako zámek, pivovar, kostel, radnice... atd. Město se

vyliďňuje a stěhuje se do Fryštátu, Havířova, Bohumína a jinde. Fryštát se stává centrem Nové Karviné, obklopují jej nová sídliště Ráj a Stalingrad. Původní město Karviná se přejmenovalo na Karviná – Doly a nové vzniklé město z Fryštátu je nyní Karviná se 63 tisíci obyvatel. V současnosti je Karviná – Doly neobydlená, je z ní pustošila. Vše padlo za budování socialismu pod heslem: „Já jsem horník a kdo je víc“.

Sepsal rodák ze Solce Eduard Kula, ročník 1936 až do roku 1958 a pak stěhování za novým domovem do Bohumína – Skřečoš.

Pokračování o historii našeho okolí a především zaniklých kostelů v dalším díle ...

PÁR SLOV NA ZÁVĚR ROKU ...

Vážení příznivci charitního díla, vážení uživatelé charitních služeb, bylo mi ctí prožít s vámi další rok v této organizaci. Uvědomuji si, že v každé službě jsme denně druhým darovali kus sebe, četná setkání nás naučila novým věcem, prožité nezdary nás otužily, úspěchy motivovaly, podpora příznivců vždy podržela. Uzavírám tento rok s poděkováním Vám všem a s vděčností jako dar z Božích rukou.

**Přeji všem laskavým čtenářům,
zaměstnancům a klientům Charity Bohumín
klidné prožití vánočních svátků,
pokud možno v kruhu rodiny,
Boží požehnání, štěstí, zdraví a porozumění
v novém roce.**

S úctou Zdeňka Kniezková Brňáková, ředitelka Charity Bohumín